YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
14 päivänä joulukuuta 2001 *

Asiassa C-404/01 P(R),

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz ja S. Meany, avustajinaan barrister A. P. Bentley, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

jota tukevat

TNC Kazchrome, kotipaikka Almaty (Kazakhstan),

ja

Alloy 2000 SA, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg),

edustajinaan barrister J. E. Flynn, solicitor J. Magnin ja solicitor S. Mills,

väliintulijoina muutoksenhakuasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-132/01 R, Euroalliages ym. vastaan komissio, 1.8.2001 antaman määräyksen (Kok. 2001, s. II-2307) kumoamista,

ja jossa valittajan vastapuolena ja muina asianosaisina ovat

Euroalliages, kotipaikka Bryssel (Belgia),

Péchiney électrométallurgie, kotipaikka Courbevoie (Ranska),

Vargön Alloys AB, kotipaikka Vargön (Ruotsi),

ja

Ferroatlántica SL, kotipaikka Madrid (Espanja),

edustajinaan asianajajat D. Voillemot ja O. Prost,

hakijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

joita tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään L. Fraguas Gadea, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana muutoksenhakuasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

kuultuaan julkisasiamies F. G. Jacobsia,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Euroopan yhteisöjen komissio on yhteisöjen tuomioistuimeen 11.10.2001 jättämällään valituksella hakenut muutosta EY 225 artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 50 artiklan toisen kohdan nojalla Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-132/01 R, Euroalliages ym. vastaan komissio, 1.8.2001 antamaan määräykseen (Kok. 2001, s. II-2307; jäljempänä valituksenalainen määräys), jonka mukaan Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevaan ferropiin tuontiin sovelletaan kirjaamismenettelyä ilman tuojien asettamia vakuuksia.

2 Euroalliages, Péchiney électrométallurgie, Vargön Alloys AB ja Ferroatlántica SL (jäljempänä Euroalliages ym.) ovat yhteisöjen tuomioistuimeen 15.11.2001 jättämässään vastineessa esittäneet yhteisöjen tuomioistuimelle kirjalliset huomautuksensa.

3 Espanjan kuningaskunta toimitti yhteisöjen tuomioistuimeen 19.10.2001 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua esillä olevaan oikeudenkäyntiin tukeakseen Euroalliagesin ym:iden vaatimuksia.

4 Espanjan kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijaksi EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan ensimmäisen ja neljännen kohdan sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 93 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla.

5 TNC Kazchrome (jäljempänä Kazchrome) ja Alloy 2000 SA (jäljempänä Alloy 2000) toimittivat yhteisöjen tuomioistuimeen 6.11.2001 väliintulohakemuksen, jossa ne pyysivät saada osallistua esillä olevaan oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

6 Koska Kazchromen ja Alloy 2000:n väliintulohakemuksensa tueksi esittämät väitteet vaikuttavat olevan merkityksellisiä käsiteltävänä olevan valituksen ratkaisun kannalta, ne on hyväksytty väliintulijoiksi, ja yhteisöjen tuomioistuin on ilmoittanut tästä kyseisille väliintulohakemuksen esittäjille 12.11.2001.

7 Espanjan kuningaskunta sekä Kazchrome ja Alloy 2000 esittivät kirjalliset huomautuksensa 15.11.2001.

8 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen määräyksen

— hylkää Euroalliagesin ym:iden asiassa T-132/01 R esittämän välitoimihakemuksen ja

— velvoittaa Euroalliagesin ym. korvaamaan käsiteltävänä olevasta valituksesta sekä välitoimihakemuksesta ja kyseisen määräyksen muuttamista koskevasta hakemuksesta aiheutuneet kustannukset.

9 Kazchrome ja Alloy 2000 vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen määräyksen

— hylkää Euroalliagesin ym:iden esittämän välitoimihakemuksen ja

— velvoittaa Euroalliagesin ym. korvaamaan Kazchromen ja Alloy 2000:n väliintulosta aiheutuneet kustannukset.

10 Euroalliages ym. vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

— hylkää valituksen

— hyväksyy joka tapauksessa niiden ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset

— velvoittaa komission korvaamaan käsiteltävänä olevasta valituksesta sekä asiaan T-132/01 R liittyvistä välitoimimenettelyistä aiheutuneet kustannukset.

11 Espanjan kuningaskunta vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— jättää valituksen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää valituksen perusteettomana

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Koska asianosaisten kirjallisista huomautuksista käy ilmi kaikki käsiteltävänä olevan valituksen ratkaisemisessa tarvittavat tiedot, ei ole syytä kuulla asianosaisten selvityksiä suullisessa käsittelyssä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

13 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 11 artiklan, jonka otsikkona on "Voimassaoloaika, uudelleentarkastelu ja palautukset", 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa."

14 Saman asetuksen 21 artiklan, jonka otsikkona on "Yhteisön etu", 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden määrittäminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määritys voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpi-

teitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista."

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

15 Valituksenalaisesta määräyksestä käy ilmi, että lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet useista eri maista peräisin olevan ferropiin tuonnille otettiin käyttöön toisaalta Venäjältä, Kazakstanista, Ukrainasta, Islannista, Norjasta, Ruotsista, Venezuelasta ja Brasiliasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3359/93 (EYVL L 302, s. 1) ja toisaalta lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Etelä-Afrikasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa 17 päivänä maaliskuuta 1994 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 621/94 (EYVL L 77, s. 48).

16 Sen jälkeen kun komissio julkaisi ilmoituksen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon tulevasta päättymisestä, Euroalliages, comité de liaison des industries de ferroalliages, jätti perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelupyynnön ferropiin päätökseen tulevista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä Brasiliasta, Kiinasta, Kazakstanista, Venäjältä, Ukrainasta ja Venezuelasta peräisin olevan tuonnin osalta. Komissio julkaisi ilmoituksen kyseisen menettelyn vireillepanosta Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL 1998, C 382, s. 9) ja aloitti tutkimuksen.

17 Komissio teki 21.2.2001 päätöksen 2001/230/EY Brasiliasta, Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta, Venezuelasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EYVL L 84, s. 36; jäljempänä riidanalainen päätös).

18 Riidanalaisen päätöksen mukaan komission tekemän tutkimuksen lopputuloksena oli päätelmä, että Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnin osalta toimenpiteiden kumoaminen edistäisi polkumyynnin ja vahingon jatkumista tai toistumista. Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 129 perustelukappale kuuluu seuraavasti:

"Ottaen huomioon polkumyynnin jatkumista ja toistamista koskevat päätelmät sekä päätelmät, joiden mukaan Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti voisi kasvaa merkittävästi, jos toimenpiteet kumottaisiin, yleispäätelmänä on, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkenisi. Vaikka tämän heikkenemisen laajuutta on vaikea arvioida tuotannonalan hintojen ja kannattavuuden laskusuuntaukset huomioon ottaen, vahingon toistuminen on kuitenkin todennäköistä. Venezuelan osalta merkittävä haitallinen vaikutus on epätodennäköistä, vaikka toimenpiteet kumottaisiin."

19 Komissio on seuraavaksi tutkinut, onko polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkaminen yhteisön edun mukaista. Tässä arvioinnissa se otti huomioon useita seikkoja, joista ensiksi sen, että yhteisön tuotannonala ei ole pystynyt hyötymään vuodesta 1987 voimassa olleista toimenpiteistä riittävästi eikä lisäämään markkinaosuuksia joidenkin aiempien yhteisön tuottajien lopetettua toimintansa (riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 151 perustelukappaleen), ja toiseksi sen, että sen ajanjakson kuluessa, jolloin kyseiset toimenpiteet ovat olleet voimassa, yhteisön teräksentuottajiin on kohdistunut kielteisiä vaikutuksia polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden aiheuttamien lisäkustannusten muodossa (riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 152 perustelukappale).

20 Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 153 ja 154 perustelukappaleessa komissio toteaa seuraavaa:

"153 Toimenpiteiden päättämisen tarkka vaikutus yhteisön tuotannonalaan on epävarma, eikä aiemman kokemuksen perusteella ole taattua, että toi-

menpiteiden pitämisestä voimassa olisi merkittävää hyötyä yhteisön tuotannonalalle, mutta sen sijaan on selvää, että terästeollisuudelle on aiheutunut pitkältä ajanjaksolta kumulatiivisia kielteisiä vaikutuksia, jotka jatkuisivat edelleen, jos toimenpiteet pidettäisiin voimassa.

154 Arvioituaan toimenpiteiden jatkamisen tai päättämisen vaikutuksia eri osapuolten etuihin, kuten perusasetuksen 21 artiklassa vaaditaan, komission selvänä päätelmänä oli, että nykyisten toimenpiteiden pitäminen voimassa olisi yhteisön etujen vastaista. Näin ollen toimenpiteiden soveltaminen olisi päätettävä."

21 Näistä syistä riidanalaisen päätöksen päätösosassa päätetään kyseinen polkumyynnin vastainen menettely ja lopetetaan sen seurauksena tarkasteltua tuontia koskevat toimenpiteet.

22 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.6.2001 jättämällään kannekirjelmällä Euroalliages ym. ovat nostaneet EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen riidanalaisen päätöksen ainoan artiklan kumoamiseksi.

23 Samana päivänä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämällään erillisellä asiakirjalla hakijat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti lykkäämään riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin se koskee Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämistä, sekä velvoittamaan komissio saattamaan asetuksilla N:o 3359/93 ja N:o 621/94 käyttöön otetut polkumyyntitullit uudelleen voimaan, ja toissijaisesti velvoittamaan komissio vaatimaan tavanomaista ferropiitä

näistä mainitusta neljästä valtiosta maahan tuovat toimittamaan päätökseen tulleita kyseisillä asetuksilla käyttöön otettuja polkumyyntitulleja vastaavan vakuuden sekä kirjaamaan tuontinsa, tai ainakin velvoittamaan komissio vaatimaan mainittuja maahantuojia kirjaamaan tuontinsa.

Valituksenalainen määräys

24 Valituksenalaisella määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti määräsi, että Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontiin sovelletaan kirjaamismenettelyä ilman tuojien asettamia vakuuksia.

25 Ensinnäkin fumus boni jurisin osalta välitoimista päättävä tuomari totesi, että jotkut esitetyistä väitteistä eivät näyttäisi olevan ensi arviolta kokonaan vailla perustetta ja että ne ovat luonteeltaan sellaisia, että ne herättävät epäilyjä riidanalaisen päätöksen lainmukaisuudesta. Kyseiset väitteet koskevat yhtäältä sitä, että komission väitetään rikkoneen perusasetuksen 21 artiklan 2 ja 5 kohtaa, koska se otti huomioon tarjouksia, joita käyttäjät olivat esittäneet sen jälkeen, kun polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelumenettelyä koskevassa ilmoituksessa asetettu määräaika oli kulunut umpeen, ja toisaalta sitä, että komission väitetään rikkoneen perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa, kun se kieltäytyi järjestämästä kokousta, jossa Euroalliages ym. olisivat voineet verrata kantojaan käyttäjien esittämiin kantoihin ja hylätä ne.

26 Kiireellisyyteen liittyvän edellytyksen osalta välitoimista päättävä tuomari totesi yhtäältä, että näkemys, jonka mukaan Péchiney électrométallurgielle, Vargön

Alloys AB:lle ja Ferroatlántica SL:lle aiheutuu vakavaa vahinkoa, jos välitoimiin ei ryhdytä, on näytetty toteen. Välitoimista päättävä tuomari teki kyseisen päätelmän seuraavien seikkojen perusteella:

"63 Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 129 perustelukappaleessa komissio katsoo, että jos polkumyynnin vastaiset toimet kumotaan, yhteisön tuotannonalan tilanne heikkenisi. Se korostaa tältä osin, että 'vaikka tämän heikkenemisen laajuutta on vaikea arvioida tuotannonalan hintojen ja kannattavuuden laskusuuntaukset huomioon ottaen, vahingon toistuminen on kuitenkin todennäköistä'.

64 Komissio ei määrittele tuotannonalalle polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättämisestä todennäköisesti aiheutuvaa vahinkoa vakavaksi. Kuitenkin perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa sana 'vahinko' tarkoittaa erityisesti 'yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa'. Tässä yhteydessä määritelmää 'merkittävä' ei pidä ymmärtää muuten kuin sanan 'vakava' synonyyminä. Tässä asiassa on katsottava komission hyväksyneen vahingon vakavan luonteen riidanalaisessa päätöksessä. Tätä tulkintaa tukee se, että komissio ei ole kiistänyt sen enempää kirjallisissa huomautuksissaan kuin kuulemistilaisuudessakaan hakijoille todennäköisesti aiheutuvaa vahinkoa siinä tapauksessa, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet lopetetaan."

27 Toisaalta hakijoiden väittämän vahingon korvaamattomuuden osalta välitoimista päättävä tuomari on katsonut näytetyn toteen, että taloudellista vahinkoa ei voida pitää korvaamattomana tai edes vaikeasti korvattavana joitakin poikkeustilanteita lukuun ottamatta, jos siihen voidaan kohdistaa myöhempi rahallinen korvaus. Hän on todennut, että esillä olevassa asiassa Péchiney électrométallurgie, Vargön Alloys AB ja Ferroatlántica SL eivät ole onnistuneet osoittamaan, että vaikutus niiden taloudelliselle elinkelpoisuudelle olisi sellainen, että rationalisointitoimet eivät riittäisi varmistamaan niiden ferropiin tuotanto-

toiminnan jatkumista pääasian käsittelyn päättävän tuomion julistamiseen asti. Välitoimista päättävän tuomarin päätelmä perustui erityisesti siihen, että jokainen kyseisistä yhtiöistä kuului isoon konserniin ja että niiden ferropiin myyntiä vastaava liikevaihto oli keskimäärin 15 prosenttia kyseisten konsernien kokonaisliikevaihdosta.

28 Välitoimista päättävä tuomari katsoi kuitenkin, että esillä olevan asian ominaispiirteet oli otettava huomioon. Tältä osin hän esitti seuraavat huomautukset:

"71 Ensinnäkin tutkittavan tuonnin osalta komissio on hyväksynyt riidanalaisessa päätöksessä riskin siitä, että hakijoille voi aiheutua vakavaa vahinkoa siinä tapauksessa, että polkumyynnin vastaiset toimet lopetetaan.

72 Seuraavaksi on korostettava, että vahingon todennäköinen toistuminen toimenpiteiden lopettamisen tapauksessa yhdistettynä polkumyynnin todennäköiseen jatkumiseen tai toistumiseen, johon komissio viittaa riidanalaisen päätöksensä kyseistä tuontia koskevassa päätelmässä, ovat tässä päätöksessä erityisiä piirteitä, sillä niiden vaikutus ei koske kaikkia päätöksiä, joilla päätetään päätökseen tulevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelu. Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla uudelleentarkastelun päättävä päätös on perusteltu, jos on todettu, että voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättyminen ei edesauta polkumyynnin tai yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon jatkumista tai toistumista.

73 Lopuksi hakijoille aiheutunut vahinko ei välttämättä häviä pelkästään sillä, että komissio panee täytäntöön tuomion, jolla kumotaan riidanalainen päätös. Hakijoiden ainoaksi oikeussuojakeinoksi jää siis kor-

vauksen hakeminen niille aiheutuneesta vahingosta EY 235 ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla.

74 Tältä osin on huomattava, että yhteisö on vastuussa vahingosta EY 288 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: yhteisön toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiassa syntynyt ja kyseisen menettelyn ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (yhdistetyt asiat C-258/90 ja C-259/90, Pesquerias De Bermeo ja Naviera Laida v. komissio, tuomio 7.5.1992, Kok. 1992, s. I-2901, 42 kohta, ja asia T-277/97, Ismeri Europa v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 15.6.1999, Kok. 1999, s. II-1825, 95 kohta). Näistä kolmesta edellytyksestä ensimmäisen kohdalla on mainittu, että kun vahinkoa on aiheutunut yksityisille, toimielimen moititun toiminnan on muodostuttava sellaisen oikeusnormin riittävän selvästä loukkaamisesta, joka antaa oikeuksia yksityisille. Tässä tapauksessa hakijoiden tehtävä on siis osoittaa, että komissio on selvästi ja vakavasti jättänyt huomioimatta sen toimivaltaan yhteisön edun määrittämisessä liittyvät rajat (ks. vastaavasti asia C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000, Kok. 2000, s. I-5291, 41—43 kohta). Ottaen huomioon laaja harkintavalta, joka komissiolla on tässä asiassa erityisesti yhteisön edun arvioinnissa (ks. asia C-156/87, Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-781, 63 kohta, ja asia C-179/87, Sharp Corporation v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1635, 58 kohta; asia T-2/95, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 15.10.1998, Kok. 1998, s. II-3939, 292 kohta), vahingon myöhempi korjaaminen olisi vähintäänkin epävarmaa.

75 Edellä esitetystä (71—74 kohta) seuraa, että hakijoille saattaa aiheutua vakavaa vahinkoa, eikä ole varmaa, että se korvataan myöhemmin. Tällaisen tilanteen vallitessa näin määritellystä epävarmuustekijästä seuraa päätelmä, jonka mukaan vahinkoon sisältyy myös korjaamaton tekijä."

29 Pääteltyään asian täyttävän kiireellisyyttä koskevan edellytyksen välitoimista päättävä tuomari katsoi tarpeelliseksi vertailla kaikkia kyseessä olevia intressejä. Tältä osin hän esitti seuraavat huomautukset:

"78 Tältä osin on vertailtava hakijoiden intressiä saada määrätyksi jokin vaadituista välitoimista ja toisaalta tuojien, viejien ja käyttäjien intressiä saada pidetyksi voimassa riidanalaisen päätöksen vaikutukset. Komissio toteaa erityisesti, että jonkin välitoimen määrääminen olisi luonteeltaan sellainen, että se jarruttaisi kyseisistä maista peräisin olevaa ferropiin tuontia.

79 On selvää, että täytäntöönpanon lykkääminen ei ota huomioon tuojien, viejien ja käyttäjien intressejä ja mitätöisi riidanalaisessa päätöksessä etsityn vaikutuksen. Tuonnin kirjaaminen ja vaatimus tuojien asettamasta vakuudesta voi myös olla luonteeltaan sellainen toimi, joka jarruttaa merkittävästi tuontia ja luo näin peruuttamattoman tilanteen.

80 Tämän vuoksi peruuttamattoman tilanteen syntymisen ja samalla hakijoille aiheutuvan vahingon rajaamiseksi välitoimen vaikutusten on oltava sellaisia, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä viimeksi mainittujen etujen suojaamiseksi pääasiassa annettavaan tuomioon asti.

81 Hakijat vaativat toissijaisesti, että ferropiin tuontiin sovelletaan ainakin kirjaamismenettelyä ilman tuojien asettamia vakuuksia. Viennin kirjaamiseen liittyvä velvoite sinänsä edesauttaisi tietyn kurinalaisuuden syntymistä markkinoilla polkumyyntikäytännön osalta.

82 Kuulemistilaisuudessa komissio on kiistänyt sen, että tuonnin kirjaamisella olisi samanlaisia vaikutuksia kuin polkumyynnin vastaisilla toimilla. Se väitti, että riidanalaisen päätöksen kumoamisesta seuraisi, että alkuperäisen suuruisia polkumyyntitulleja perittäisiin maahantuojilta kirjatun tuonnin osalta, vaikka maahantuotuihin tuotteisiin ei kohdistuisikaan polkumyyntikäytäntöjä.

83 EY 233 artiklassa määrätään, että toimielimen, jonka säädös on julistettu mitättömäksi, on toteutettava tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tältä osin edellä mainitussa asiassa Industries des poudres sphériques vastaan neuvosto annetussa tuomiossa (87—95 kohta) todetaan, että EY 233 artiklassa annetaan komissiolle oikeus joko aloittaa menettely uudelleen kaikkien niiden menettelyä koskevien asiakirjojen perusteella, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien toteama pätemättömyys ei ollut vaikuttanut, tai suorittaa uusi tutkimus, joka koskee toista viiteajanjaksoa, kunhan se on perusasetuksessa säädettyjen edellytysten mukainen (asia T-188/99, Euroalliages v. komissio, tuomio 20.6.2001, Kok. 2001, s. II-1757, 28 kohta).

84 Lisäksi on todettu, että sääntö, jonka mukaan tutkimusajanjakson jälkeiseen aikaan liittyviä tietoja ei tavallisesti oteta huomioon, soveltuu päätökseen tulevien toimenpiteiden uudelleentarkastelua koskeviin tutkimuksiin. Tähän sääntöön on kuitenkin hyväksytty yksi poikkeus, kun tutkimusjakson jälkeistä aikaa koskevat tiedot tuovat uusia näkökohtia, joiden perusteella polkumyyntitullien käyttöönotto tai voimassa pitäminen on selvästi sopimaton toimenpide (asia T-161/94, Sinochem v. neuvosto, tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. II-695, 88 kohta, ja em. asiassa Euroalliages v. komissio annetun tuomion 70—77 kohta).

85 Tämän vuoksi polkumyyntitullien taannehtivaa perimistä sen suuruisena kuin asetuksessa N:o 3359/93 ja N:o 621/94 Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnille on säädetty, ei voida pitää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaisen pää-

töksen kumoavan tuomion ainoana mahdollisena täytäntöönpanotoimenpiteenä. Komission väite ei siis ole luonteeltaan väistämätön eikä sitä siksi voida hyväksyä."

Valitus

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

30 Euroalliages ym. ja Espanjan kuningaskunta vaativat, että valitus on jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta. Ne huomauttavat aluksi, että muutoksenhaku perustuu EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklaan eikä kyseisen perussäännön 50 artiklaan, joka on sovellettava säännös. Seuraavaksi Euroalliages ym. väittävät, että komissio ei ole näyttänyt toteen sitä, että valituksesta voisi olla sille mitään hyötyä, eikä sillä siten ole oikeussuojaintressiä asiassa. Lopuksi Euroalliages ym. sekä Espanjan kuningaskunta väittävät, että valituksen eri perusteita ei voida ottaa tutkittavaksi, koska niitä on pidettävä uusina perusteina tai koska niissä riitautetaan välitoimista päättävän tuomarin tosiseikkoja koskeva arviointi.

31 Kiireellisyysedellytyksen osalta komissio vetoaa ensimmäisessä valitusperusteessaan siihen, että välitoimista päättävä tuomari on sivuuttanut perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan todetessaan valituksenalaisen määräyksen 64 kohdassa, ettei käsitettä "merkittävä" voida ymmärtää muuten kuin sanan "vakava" synonyyminä.

32 Toisessa ja kolmannessa valitusperusteessaan komissio riitauttaa välitoimista päättävän tuomarin valituksenalaisen määräyksen 72—74 kohdassa esittämät arvioinnit, joiden mukaan kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyi käsiteltävänä olevassa asiassa. Komission mukaan vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että koska vahinko on pelkästään taloudellinen, sitä ei poikkeustilanteita lukuun

ottamatta voida pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavana. Välitoimista päättävä tuomari on komission mukaan sivuuttanut oikeuskäytännön, joka koskee edellytyksiä, joissa pelkästään taloudellista vahinkoa voidaan poikkeuksellisesti pitää korjaamattomana vahinkona.

33 Yhtäältä komissio pitää korjaamattoman vahingon erityispiirteen määrittelyn kannalta merkityksettömänä valituksenalaisen määräyksen 72 kohdassa mainittua seikkaa, jonka mukaan riidanalainen päätös perustuu siihen, että edellytys, joka koskee yhteisön etua pitää voimassa polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, ei täyty. Komissio korostaa, että voidakseen pitää voimassa päätökseen tulevia toimenpiteitä sen on voitava päätellä ensinnäkin, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen (perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta), toiseksi, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi polkumyynnistä aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen (perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta) ja kolmanneksi, että kyseisten toimenpiteiden voimassa pitäminen on selvästi yhteisön edun mukaista (perusasetuksen 21 artikla). Komission mukaan ei ole mitään syytä pitää jotakin näistä kolmesta edellytyksestä muita tärkeämpänä, koska päätökseen tulevien toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen edellyttää, että jokainen näistä edellytyksistä täyttyy. Siitä, että riidanalaisen päätöksen mukaan kolmas edellytys ei täyttynyt, ei seuraa, että kyseinen päätös eroaisi erityisellä tavalla muista päätöksistä.

34 Toisaalta komissio väittää, että kun välitoimista päättävä tuomari tarkasteli vahingon korjaamatonta luonnetta ja hyväksyi yleisen soveltamisperusteen, toisin sanoen epävarmuustekijän, joka liittyy vahingonkorvausvaatimukseen, joka esitetään komission laajaan harkintavaltaan perustuvien säädösten tai toimien perusteella, hän ei noudattanut periaatetta, jonka mukaan jokaisen hakijan on erikseen näytettävä toteen, että se täyttää välitoimen määräämisen edellyttämät vaatimukset.

35 Kazchrome ja Alloy 2000 puolestaan väittävät, että välitoimia hakevan asianosaisen ei pidä vedota pelkästään riidanalaiseen päätökseen erottamattomasti liittyviin vaikutuksiin. Niiden mukaan tämä käy ilmi vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, joka koskee sellaisia välitoimivaatimuksia, joissa vaaditaan polku-

myyntitullien lykkäämistä (asia C-358/89 R, Extramet Industrie v. neuvosto, määräys 14.2.1990, Kok. 1990, s. I-431, tiivistelmäjulkaisu, 20—23 kohta). Kyseisen oikeuskäytännön, jota voidaan Kazchromen ja Alloy 2000:n mukaan soveltaa myös polkumyynnin vastaisen menettelyn lopettavaan päätökseen, perusteella välitoimia vaativan asianosaisen on esitettävä sellaisia todisteita, jotka osoittavat, että jos kyseisiä toimia ei toteuteta, sen olemassaolo on uhattuna tai sen markkina-asemalle aiheutuu vahinkoa korjaamattomalla tavalla.

36 Kazchromen ja Alloy 2000:n mukaan arvioidessaan vahingon vakavuutta välitoimista päättävä tuomari ei ole tutkinut sitä, toimittivatko Euroalliages ym. riittävästi todisteita vakavan vahingon mahdollisuudesta, vaan tukeutui pelkästään abstraktiin ehdotukseen, jonka mukaan komissio on implisiittisesti myöntänyt, että riidanalaisesta päätöksestä saattaa aiheutua vakavaa vahinkoa Euroalliagesille ym:ille. Se, mitä komissio on riidanalaisessa päätöksessä todennut, ei täytä edellytystä, jonka mukaan vahingon vakavuus on näytettävä toteen kaikissa välitoimivaatimuksissa.

37 Vahingon korvaamattomuuden osalta Kazchrome ja Alloy 2000 katsovat, että välitoimista päättävän tuomarin päätelmä on ristiriidassa vakiintuneen oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan välitoimista päättävän tuomarin toiminta rajoittuu sen arvioimiseen, onko taloudellinen vahinko korvattavissa vahingonkorvauskanteen yhteydessä, eikä sen tarkoitus ole ottaa kantaa mahdollisen vahingonkorvauskanteen menestymisen mahdollisuuksiin, koska tällainen tehtävä olisi vaikeasti toteutettavissa välitoimimenettelyssä.

38 Euroalliagesin ym:iden ja Espanjan kuningaskunnan mukaan komission ensimmäistä vahingon vakavuuteen liittyvää valitusperustetta on pidettävä uutena perusteena ja se on siksi jätettävä tutkimatta, koska komissio ei ole kiistänyt vahingon vakavuutta ensimmäisessä oikeusasteessa. Pääasian osalta ne toteavat, että perusasetuksessa tarkoitettu "merkittävä" vahinko voi olla "vakava" välitoimista säädetyllä tavalla, jos se kuuluu johonkin erityiseen asiayhteyteen. Niiden mukaan valituksenalaisen määräyksen 64 kohdasta käy ilmi, että välitoimista päättävä tuomari on erityisesti korostanut esillä olevaan asiaan liittyvien tosiseikkojen asiayhteyttä tehdessään kyseisen johtopäätöksen.

39 Komission vahingon korjaamattomuuteen liittyvien toisen ja kolmannen valitusperusteen osalta Euroalliages ym. vetoavat siihen, että kyseiset valitusperusteet on jätettävä tutkimatta, sillä komissio ei niiden mukaan ole kiistänyt ensimmäisessä oikeusasteessa vahingonkorvauskanteeseen liittyvää epävarmuustekijää ja tällaisen kanteen käsittelyn pituutta.

40 Pääasian osalta Euroalliages ym. ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että välitoimista päättävä tuomari on arvioinut kokonaisvaltaisesti esillä asian olevan ominaispiirteitä. Lisäksi korvauksen epävarmuuden, joka on valituksenalaisen määräyksen 74 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan kiistämätön, perusteella voidaan päätellä, että vahinko on "vaikeasti korjattavissa" sellaisessa oikeuskäytännössä, joka liittyy tilanteisiin, joissa pelkästään taloudellista vahinkoa voidaan poikkeuksellisesti pitää korjaamattomana vahinkona, tarkoitetulla tavalla.

41 Välitoimista päättävän tuomarin tekemän intressivertailun osalta neljännen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa komissio moittii, Kazchromen ja Alloy 2000:n tavoin, välitoimista päättävää tuomaria hänen valituksenalaisen määräyksen 79—82 artiklassa sekä 85 artiklassa tekemästään epäjohdonmukaisesta päättelystä, kun hän on katsonut, että tuonnin kirjaamisesta vakuuksia asettamatta ei seuraisi peruuttamatonta tilannetta, mutta kirjaamismenettelystä yhdistettynä vakuuksien asettamiseen seuraisi tällainen tilanne.

42 Komissio korostaa tältä osin, että vakuuksien asettaminen ei muuta sitä, että polkumyyntitullien taannehtiva periminen ei ole luonteeltaan "väistämätöntä", vaan edistää ja varmistaa niiden mahdollista perimistä. Huolimatta siitä, onko tuoja asettanut vakuuksia, se saattaa joutua maksamaan polkumyyntitulleja taannehtivasti. Komission mukaan välitoimista päättävän tuomarin olisi siis pitänyt päätellä, että vaikutukset, joita ilman vakuuksien asettamista suoritetulla tuonnin kirjaamisella on, ovat myöskin peruuttamattomia.

43 Neljännen valitusperusteensa toisessa osassa komissio väittää, että valituksenalaisen määräyksen 82 ja 85 kohdassa välitoimista päättävä tuomari on sivuut-

tanut perusasetuksen 7 artiklan katsoessaan, että tuonnin kirjaamisella ei ole samanlaisia vaikutuksia kuin polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä. Komission mukaan sillä, että polkumyyntitullien taannehtiva periminen ei ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman riidanalaisen päätöksen kumoavan tuomion ainoa mahdollinen täytäntöönpanotoimenpide, ei ole merkitystä. Merkityksellistä on se, että taannehtivasti tapahtuvan perinnän mahdollisuus on todellinen ja se voi ehkäistä toimijoiden tuontitoimintaa. Tämän mahdollisuuden vuoksi tuonnin kirjaaminen on perusasetuksen 7 artiklassa tarkoitetun väliaikaisen polkumyyntitullin luonteinen toimenpide.

44 Komissio esittää viidennen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että valituksenalaisen määräyksen määräysosassa välitoimista päättävä tuomari on sivuuttanut yhtäältä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdassa esitetyn periaatteen, jonka mukaan väliaikainen polkumyyntitulli on otettava käyttöön vasta kun 60 päivän määräaika on kulunut umpeen siitä, kun menettely on pantu vireille. Jos hyväksyttäisiin, että Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 24 artiklan 6 kohdan nojalla *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 11.8.2001 julkaistu ilmoitus voi vastata tutkimuksen vireillepanoilmoitusta, valituksenalaisen määräyksen määräysosa olisi lainvastainen, koska se koskee sellaista tuontia, joka on tapahtunut ennen kuin 11.8.2001 alkanut 60 päivän määräaika on kulunut umpeen.

45 Viidennen valitusperusteensa toisessa osassa komissio esittää, että välitoimista päättävä tuomari on rikkonut perusasetuksen 7 artiklan 7 kohtaa sekä 14 artiklan 5 kohtaa, joiden mukaan väliaikaiset polkumyyntitullit ja tuonnin kirjaamistoimenpiteet voivat olla voimassa korkeintaan yhdeksän kuukautta.

46 Kazchrome ja Alloy 2000 lisäävät, että välitoimista päättävä tuomari antoi liikaa merkitystä sille seikalle, että Euroalliagesille ym:ille saattaa aiheutua vahinkoa, vaikka kysymys on epävarmasta vahingosta, eikä hän ottanut lainkaan huomioon sitä varmaa vahinkoa, jota Kazchromelle ja Alloy 2000:lle aiheutuisi määräyksen sisältämästä tuonnin kirjaamistoimenpiteestä, vaikka Kazchrome ym. eivät edes voi nostaa vahingonkorvauskannetta. Muutoin välitoimista päättävän tuomarin valituksenalaisen määräyksen 83—85 kohtaan sisältyvä päättely on niiden

mukaan virheellinen, koska sen sijaan, että tuomari olisi arvioinut Euroalliagesin ym:iden vaatiman tuonnin kirjaamistoimenpiteen välittömiä vaikutuksia, kyseinen tuomari on keskittynyt niihin mahdollisiin seurauksiin, joita riidanalaisen päätöksen mahdollisesta kumoamisesta voi aiheutua.

47 Euroalliages ym. ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että komission neljättä ja viidettä valitusperustetta ei pidä ottaa tutkittavaksi, koska komissio ei esitä mitään oikeudellista perustelua väitteelle, jonka mukaan tuonnin kirjaaminen vakuuksia antamatta aiheuttaisi peruuttamattoman tilanteen, ja että joka tapauksessa se ei ole vedonnut välitoimimenettelyssä perusasetuksen 7 ja 14 artiklaan.

48 Pääasian osalta Euroalliages ym. ja Espanjan kuningaskunta katsovat, että komissio ei ole osoittanut, millä tavoin tuonnin kirjaamisesta vakuuksia antamatta aiheutuisi peruuttamaton tilanne. Niiden mukaan välitoimista päättävä tuomari on selittänyt valituksenalaisen määräyksen 79 ja 81 kohdassa eron, joka tuonnin kirjaamisella annettaessa vakuus ja tuonnin kirjaamisella ilman vakuuden antamista, on vaikutuksiltaan. Euroalliagesin ym:iden käsityksen mukaan näiden kahden järjestelmän välinen ero on todellisuudessa seuraavanlainen: ensimmäisessä tapauksessa tuojalle aiheutuu välittömästi kuluja, koska se joutuu asettamaan vakuuden; toisessa tapauksessa tuojalta ei sitä vastoin vaadita mitään välitöntä taloudellista panostusta.

49 Perusasetuksen 7 artiklan rikkomisen osalta Euroalliages ym. ja Espanjan kuningaskunta väittävät, että välitoimista päättävä tuomari ei ole missään vaiheessa tarkastellut asiaa edellä mainitun artiklan kannalta ja että jos määräykseen sisältyvää väliaikaista toimenpidettä tutkitaan kyseisen artiklan kannalta, silloin ei oteta huomioon harkintavaltaa, joka välitoimista päättävällä tuomarilla on hänen päättäessään sopivaksi katsomistaan väliaikaisista toimenpiteistä.

50 Lisäksi Euroalliages ym. kiistävät komission määritelmän, jonka mukaan kirjaaminen vakuuksia antamatta on perusasetuksen 7 artiklassa tarkoitettu väliaikainen toimenpide, esittäessään, että vakuus kattaa väliaikaiset tullit, mutta

näin ei ole välitoimimenettelyssä määrätyn tuonnin kirjaamisen kohdalla. Lisäksi Euroalliagesin ym:iden mukaan kyseisen asetuksen 14 artiklaa sovelletaan ainoastaan sellaisiin tuonnin kirjaamistoimenpiteisiin, joissa asetetaan vakuus.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

Tutkittavaksi ottaminen

51 Siltä osin kuin kysymys on ainoastaan siitä, hyväksytäänkö EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artikla muutoksenhakuasiassa, on mainittava, että valituskirjelmään sisältyvää virheellistä viittausta johonkin kyseisen perussäännön määräykseen, johon valituksen väitetään perustuvan, vaikka yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksessä ei vaadita viittausta tällaiseen määräykseen, on pidettävä kirjoitusvirheenä. Kyseistä virhettä, jolla ei ole ollut minkäänlaista vaikutusta menettelyn myöhempään kulkuun, ei voida pitää perusteena, jonka nojalla valitusta ei tulisi ottaa tutkittavaksi (ks. asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 13 ja 14 kohta).

52 Oikeussuojaintressin osalta voidaan todeta, että komissio on ollut asianosaisena ensimmäisessä oikeusasteessa ja että sen vaatimuksia ei ole hyväksytty.

53 Siltä osin kuin kysymys on väitteestä, jonka mukaan komission muutoksenhaun yhteydessä esittämät perusteet ovat uusia, on muistettava yhtäältä, että syy, miksi muutoksenhaun yhteydessä ensimmäisen kerran esitetty valitusperuste on jätettävä tutkimatta on se, että muutoin asianosaisilla olisi oikeus laajentaa yhteisöjen tuomioistuimessa, jonka toimivalta muutoksenhakuasioissa on rajallinen, kannettaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltyyn asiaan nähden. Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta valitusasioissa on siten rajoitettu ensim-

mäisen oikeusasteen tuomioistuimen sille esitetyistä perusteista tekemään arviointiin (ks. asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994, Kok. 1994, s. I-1981, 59 kohta).

54 Toisaalta on otettava huomioon välitoimimenettelyyn liittyvä erityispiirre, joka on asian erityinen kiireellisyys, sekä väliaikaisten toimenpiteiden myöntämisedellytysten kumulatiivisuus. Tällaisen menettelyn yhteydessä asianosaiset joutuvat keskittymään perusteluissaan olennaisiksi katsomiinsa seikkoihin.

55 Näin ollen on syytä todeta, että käsiteltävänä olevassa asiassa komission valituksensa tueksi esittämät perustelut koskevat välitoimia koskevan menettelyn yhteydessä tutkittujen perusteiden osalta annettua ratkaisua. Esitetyt väitteet koskevat ensimmäisessä oikeusasteessa käsiteltyjä kysymyksiä eli sitä, onko kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttynyt, oliko vaadittujen toimenpiteiden myöntäminen luonteeltaan sellainen toimi, että se vaikuttaa pääasiassa annettavaan päätökseen, ja oliko intressivertailun lopputulos Euroalliagesin ym:iden eduksi vai niitä vastaan. Yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltävänä oleva asia ei siis ole laajempi kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsitelty asia.

56 Niiden väitteiden osalta, joiden mukaan komissio riitauttaa muutoksenhaussaan tosiasioiden arvioinnin, on syytä muistuttaa, että EY 225 artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja valituksen on perustuttava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan puuttumiseen, asian käsittelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtuneeseen oikeudenkäyntivirheeseen, joka on hakijan edun vastainen, tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtuneeseen yhteisön oikeuden rikkomiseen.

57 Ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toisaalta määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuo-

mioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston tällainen arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin (ks. erityisesti asia C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. I-769, 29 kohta).

58 Käsiteltävänä olevassa asiassa on soveliaampaa tutkia tätä kysymystä jokaisen valitusperusteen tarkastelun yhteydessä eikä valitusta voida siten jättää suoralta kädeltä kokonaisuudessaan tutkimatta.

Pääasia

59 Komission ensimmäisen valitusperusteen, joka koskee välitoimista päättävän tuomarin arviointia Euroalliagesille ym:ille aiheutuneen vahingon vakavuudesta, on myönnettävä, että vaikka perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitetun "merkittävän" vahingon ei voida yleisesti hyväksyä tarkoittavan välitoimimenettelyn mukaista "vakavaa" vahinkoa, on kuitenkin myönnettävä yhtäältä, että näiden kahden käsitteen vastaavuus on todettu ainoastaan esillä olevan asian erityisolosuhteet huomioon ottaen, ja toisaalta välitoimista päättävä tuomari on päätellyt, että vahinkoa on pidettävä vakavana esillä olevan asian konkreettisen arvioinnin perusteella.

60 Koska välitoimista päättävän tuomarin suorittamaa tosiseikkojen arviointia ei voida riitauttaa muutoksenhaun yhteydessä kuten tämän määräyksen 57 kohdassa on todettu, komission esittämä ensimmäinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta.

61 Arvioitaessa komission toista ja kolmatta valitusperustetta, jotka koskevat välitoimista päättävän tuomarin arviointia vahingon korjaamattomasta luonteesta, on ensiksi korostettava, että välitoimimenettelyn tarkoituksena on turvata annettavan lopullisen päätöksen täysi tehokkuus, jotta vältettäisiin aukot

yhteisöjen tuomioistuimen takaamassa oikeussuojassa (ks. erityisesti asia 27/68 R, Renckens v. komissio, määräys 12.12.1968, Kok. 1968, s. 274, 276; asia C-399/95 R, Saksa v. komissio, määräys 3.5.1996, Kok. 1996, s. I-2441, 46 kohta ja asia 393/96 P(R), Antonissen v. neuvosto ja komissio, määräys 29.1.1997, Kok. 1997, s. I-441, 36 kohta).

62 Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältytään siltä, että väliaikaista oikeussuojaa pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (ks. asia C-180/01 P-R, komissio v. NALOO, määräys 17.7.2001, Kok. 2001, s. I-5737, 52 kohta).

63 Sen asianosaisen, joka vetoaa vakavaan ja korjaamattomaan vahinkoon, on näytettävä tällainen vahinko toteen (ks. vastaavasti asia C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 18.11.1999, Kok. 1999, s. I-8343, 75 kohta). Vaikka tässä suhteessa ei vaadita vahingon aiheutumisesta ehdotonta varmuutta vaan riittävää todennäköisyyttä, kantaja on kuitenkin velvollinen näyttämään toteen ne tosiseikat, joiden perusteella voidaan katsoa, että tällaista vahinkoa voi aiheutua (ks. viimeksi em. asiassa komissio v. NALOO annetun määräyksen 53 kohta).

64 Käsiteltävä olevassa asiassa välitoimista päättävä tuomari on todennut, että Euroalliages ym. eivät ole todistaneet joutuneensa tilanteeseen, joka saattaisi vaarantaa niiden olemassaolon ennen pääasian käsittelyn päättävän tuomion antamista. Valituksenalaisen määräyksen 72—74 kohdassa esitettyjen seikkojen nojalla hän on kuitenkin päätellyt vahingon olevan luonteeltaan korjaamaton.

65 Valituksenalaisen määräyksen 72 kohdan osalta on todettava, että vaikka onkin totta, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen kohdan nojalla uudelleentarkastelun lopettava päätös voi olla perusteltu pelkästään sillä perusteella, että voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättyminen ei myötävaikuta polkumyynnin tai yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan

vahingon jatkumiseen taikka toistumiseen, siitä ei silti seuraa, että päinvastainen toteamus riittäisi perusteluksi polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitämiselle. Kyseisen asetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaan "polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset — — voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista".

66 Tästä seuraa, että kun tehdään päätös päätökseen tulevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelun lopettamisesta sillä perusteella, että näiden toimenpiteiden jatkaminen ei ole yhteisön edun mukaista, vahingon, joka tästä aiheutuu yhteisön tuotannonalalle, on katsottava liittyvän olennaisesti tällaiseen päätökseen.

67 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun lopullisen polkumyyntitullin käyttöönoton lykkäämistä vaaditaan sen välttämiseksi, että lykkäystä hakeneelle asianosaiselle aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, lykkäystä vaativa asianosainen ei voi vedota pelkästään tällaisen tullin käyttöönoton olennaisiin vaikutuksiin, vaan sille itselleen aiheutuvaan erityiseen vahinkoon (ks. asia 77/87 R, Technointorg v. neuvosto, määräys 9.4.1987, Kok 1987, s. 1793, 17 kohta; asia 69/89 R, Nakajima All Precision v. neuvosto, määräys 8.6.1989, Kok. 1989, s. 1689, tiivistelmä; em. asiassa Extramet Industrie v. neuvosto annettu määräys ja asia C-6/94 R, Descom v. neuvosto, määräys 11.4.1994, Kok. 1994, s. I-867, 16 ja 17 kohta). Samoja periaatteita on sovellettava päinvastaiseen tilanteeseen, toisin sanoen silloin, kun yhteisön toimielinten tekemää päätöstä, jonka mukaan polkumyyntitullia ei oteta käyttöön, vastaan nostetun kanteen yhteydessä yhteisön alueella toimivat yritykset pyrkivät osoittamaan välitoimien toteuttamisen kiireellisyyden.

68 Valituksenalaisen määräyksen 73 ja 74 kohdassa epävarmuustekijä, joka liittyy riidanalaisen päätöksen mahdollisen kumoamisen jälkeen nostetun vahingonkorvauskanteen menestymisen mahdollisuuksiin, "ottaen huomioon laaja harkintavalta, joka komissiolla on tässä asiassa erityisesti yhteisön edun arvioinnissa", on ratkaiseva seikka pääteltäessä vahingon olevan luonteeltaan korjaamaton.

69 Tältä osin on muistettava vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan joitakin poikkeustilanteita lukuun ottamatta taloudellista vahinkoa ei voida pitää korjaamattomana, koska yleisesti ottaen taloudellinen korvaus itsessään korjaa vahinkoa kärsineen osapuolen tilanteen sellaiseksi kuin se oli ennen vahingon tapahtumista (ks. mm. asia C-213/91, Abertal ym. v. komissio, määräys 18.10.1991, Kok. 1991, s. I-5109, 24 kohta).

70 Yhteisöjen tuomioistuin on tosin joskus todennut, että hakija voi saada kyseisen korvauksen nostamalla vahingonkorvauskanteen (asia 174/80 R, Reichardt v. komissio, määräys 21.8.1980, Kok. 1980, s. 2665, 6 kohta; asia 120/83 R, Raznoimport v. komissio, määräys 19.7.1983, Kok. 1983, s. 2573, 15 kohta; asia 294/86 R, Technointorg v. komissio, määräys 17.12.1986, Kok. 1986, s. 3979, 28 kohta ja asia 229/88 R, Cargill ym. v. komissio, määräys 26.9.1988, Kok. 1988, s. 5183, 18 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin ei sitä vastoin ole koskaan tutkinut, millä todennäköisyydellä vahingonkorvauskanne, joka voidaan nostaa, jos riidanalainen toimi kumotaan, voi menestyä.

71 Tältä osin on syytä todeta, että epävarmuutta taloudellisen vahingon myöhemmästä korvaamisesta mahdollisen vahingonkorvauskanteen yhteydessä ei voida itsessään katsoa seikaksi, jonka perusteella kyseinen vahinko olisi katsottava yhteisöjen oikeuskäytännössä tarkoitetuksi korjaamattomaksi vahingoksi.

72 Välitoimimenettelyssä on väistämättä epävarmaa, voidaanko aiheutunut taloudellinen vahinko saada myöhemmin korvatuksi vahingonkorvauskanteen yhteydessä, joka voidaan nostaa riidanalaisen päätöksen mahdollisen kumoamisen jälkeen.

73 Välitoimimenettelyn tarkoituksena ei kuitenkaan ole korvata kyseistä vahingonkorvauskannetta tämän epävarmuustekijän poistamiseksi. Välitoimimenettelyn tämän määräyksen 61 kohdassa mainittu tarkoitus on ainoastaan varmistaa siinä

pääasiassa, johon välitoimi liittyy eli käsiteltävänä olevassa asiassa kumoamiskannetta koskevassa asiassa annettavan lopullisen päätöksen täysi tehokkuus.

74 Tähän ratkaisuun ei vaikuta valituksenalaisen määräyksen 74 kohdassa vahvistettu yhteys, joka komission laajan harkintavallan ja mahdollisen vahingonkorvauskanteen menestymiseen liittyvän epävarmuustekijän välillä on. Jos tätä perustetta sovellettaisiin järjestelmällisesti, vahingon korjaamaton luonne olisi sidoksissa riidanalaisen toimen tai säädöksen ominaispiirteisiin eikä hakijan omiin olosuhteisiin.

75 Edellä esitetystä seuraa, että valituksenalainen määräys on oikeudellisesti virheellinen, koska vahingon katsominen korjaamattomaksi ja näin ollen välitoimien määrääminen perustui yksinomaan siihen, että vahingon korvaaminen mahdollisen vahingonkorvauskanteen yhteydessä riidanalaisen päätöksen luonne huomioon ottaen oli epävarmaa.

76 Näin ollen ei ole tarpeen käsitellä muita komission sekä Kazchromen ja Alloy 2000:n esittämiä valitusperusteita vaan on syytä hyväksyä valitus ja kumota valituksenalainen määräys.

77 EY:n tuomioistuimen perussäännön 54 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuin kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksen, jos muutoksenhaku todetaan aiheelliseksi. Tällöin se voi joko ratkaista asian lopullisesti itse, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

78 Käsiteltävä oleva asia ei ole ratkaisukelpoinen. Asia on siis palautettava yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisee Euroalliagesin ym:iden nostaman kanteen.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) **Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 1.8.2001 asiassa T-132/01 R, Euroalliages ym. vastaan komissio, antama määräys kumotaan.**

2) **Asia palautetaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.**

3) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 14 päivänä joulukuuta 2001.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti